Gândurile

On Martie 29, 2016

Rămâi „available" în variatele acorduri cu felul de a privi lumea, hrănind depozitarul acelei părți din tine pe care ceilalți o caută la ei înșiși.

Eram puternic inspirat de rătăcirile de-o clipă ale gândurilor de peste zi, acceptându-le în mod diferit, atât ale virtuții, cât și ale păcatului de a fi mai mult decât puteam fi definit prin ochiul unei umbre reci numită nebunie. Ele puteau fi luate drept pretinderi ale unor schimbări de personalitate, plăsmuiri din înalturile unei lumi care se caută pe sine în modele eterne, fulgerări de clarviziune. Toate erau parcă ivite dintr-un cuget plin de frământare, dintr-o urmă a prezenței mele în lumea virtuală a Începutului și Sfârșitului, alături de potențialul de originalitate datorat manipulării extreme a conceptului de artă.

Şi totuși, în spatele acestui obsedant gând, în priveliștea ce-l învăluise, niciodată prins în plasa vreunui "mereu același", se distingea explicația plauzibilă a unui fenomen straniu, apartenența la o întâmplare căreia i se atinseseră tot felul de priviri. În substanța unei gândiri artistice, aparținând acelui curent al cunoașterii fără frontiere, în care sunt inserate convingeri supuse legilor științei, se formează izotopii radioactivi ai unui „bine ai venit" continuu. Please let me know your suggestions !

Gândurile sunt povestea unui Ego care își caută propria cale în teritoriul imaginației creatoare, totdeauna izbindu-se de un zid subtil numit: realitatea momentului. Asta mă duce cu gândul la Doreen Valiente, fondatoarea mișcării moderne "Wicca", care afirma cândva într-una din poeziile sale: *"Dacă nu găsești ceea ce cauți în tine însuți, atunci nu vei găsi niciodată acel lucru în exterior. Căci, iată, am stat alături de tine încă de la începuturi, iar eu sunt cea la care vei ajunge la sfârșitul dorinței".*

Leadership: Poți să trasezi o linie între procesul de imaginație care te face să uiți unde ești și varianta de poveste care te prinde și nu-ți mai dă drumul, astfel încât să discerni sensul unui Ego care ar vrea să crească tot timpul și nemăsurat?

Convins că am în față un gigant, eu însumi în perimetru unui adevăr cu sute de versiuni, asemenea unui artist rămas în anonimat datorită stilului nonconformist adoptat, înfrânându-și niște patimi trecătoare, ceea ce nu se vede, dincolo de efectele contradictorii ale îndoielii, am hotărât să-mi expun gândurile într-o limbă ezitantă: a emoțiilor, a inimii, a luminii și întunericului.

Povestea mea părea a fi mai degrabă o extensie a sentimentelor trăite de un poet care reformulează realitatea literaturii dintr-o perspectivă a alterității, nuanțând-o pe măsură ce aduce noi argumente la convingerea că singura certitudine în privința identității sale este că NIMIC nu e cert.

Până atât de departe mergeam cu imaginația, într-un spațiu al dualității în care adoptam chiar o atitudine filosofică față de realitate, încât credeam că singura variantă de poveste care dă bine la public era o proiecție a gândurilor și sentimentelor în legătură cu imaginea de sine pe care o conștientizam la nivelul fenomenului de patologie culturală.

Așa ceva nu putea să existe, sau exista doar în imaginația mea cercetătoare? Involuntar, corespunzător cu lumea artei, neputând fi repetată, ci plăsmuită cu concentrare și maxim control, ale cărei imagini nu reprezentau altceva decât particularul *into the eye of the lost* , am ales calea pe care o socotisem cea mai apropiată spre a realiza lucrul pe care mi-l

propusesem: să pătrund ceea ce-mi scăpa tot mai des.

Leadership: Poți să iei un pumn de cenușă cu o mână nevăzută și să demonstrezi efectul „please let me know your availability” în secțiunea relevantă a unei rațiuni de fond?

Să ne amintim de acel senator, fost procuror, domnul conte "Neant", din opera lui Hugo, ce gândea el cu voce tare înaintea episcopului Bienvenu?

"După moartea mea, prinde-mă dacă poți ! Ia un pumn de cenușă cu o mână nevăzută. Să spunem adevărul, noi, cei inițiați, care cunoaștem și dedesubtul lucrurilor. Nu există nici bine, nici rău, există numai huzur. Să privim lucrurile în față. Să le cercetăm în toate amănuntele. La naiba ! să mergem în adâncul lor. Trebuie să știm să pătrundem adevărul, să scormonim pământul și să-l descoperim. Abia atunci încercăm bucuriile cele mai rare. Abia atunci te simți tare și ești fericit."

Amestecând ideile cu niște fantasmagorii pline de cadre prelungite, cine oare poate ghici ce trece prin capul unui om care stăpânește arta spuselor în pâlpâitul nespuselor, adică intrare - ieșire din spațiul unor gânduri insistente?

Cine își formulează gândurile în cuvinte, în contextul în care mintea este plină cu imagini diverse, poate deprinde o nouă perspectivă a lucrurilor prin care să vadă sensul fiecăruia mai ales în lumina rațiunilor revelate. Adevărul care iese la iveală din spatele gândurilor se identifică cu o realitate mai puțin palpabilă, dar care are darul de a te face să înțelegi mai bine viața unui poet, obsesiile și frământările sale, din perspectiva unei dinamici a imaginarului artistic foarte original.

Gândurile sunt note și reflecții de luat aminte din cele scrise de alții, în unele te recunoști, te validezi, te oprești acolo și nu se întâmplă nimic. În altele poți observa cum, mult mai puternic decât te conștientizezi ca persoană, asemenea unui artist ce atinge desăvârșirea artei sale printr-o îndârjire sisifică, o voce se insinuează în modul crescendo: Fii fericit, zdrobește imensul veșnicului anost !

În adevăr, elanul de a-ți expune gândurile într-o limbă a emoțiilor și expectanțelor, aduce în cadrul leadershipului vibrația specială a acelui moment unic în care se împletesc o mulțime de senzații nedefinite care te determină să te simți atât de fericit. Fiind străbătut de un fior al depășirii stării de fapt, te îndrepți, potrivit datoriei și obișnuinței de a reda fidel ceea ce te reprezintă în chip tainic, către cucerirea unei profunzimi în ce privește redarea imaginii dedesubtului lucrurilor.

Rațiunea de fond care face parte din limbajul unui poet care dorește să-și îmbogățească creativitatea în privința căutărilor de subiecte de mare folos pentru progresul literar se substituie obligației de a face dintr-un gând obișnuit egalul unui rege într-o lume nouă.

Tu ești exponentul unei lumi a cărei principală caracteristică este improvizația curajoasă?

Gândurile sunt o ascunzătoare foarte grea, dar tot ele deschid cursa către o lume mai implicată. A lua un pumn de cenușă cu o mână nevăzută este similar cu a reînvia un noian de gânduri învălmășite, dezmorțite de ecourile unei lumi fabuloase, pe care, printr-o logică aparte, printr-o comunicare eficientă, printr-o interpretare aparte și mai largă, ajung să fie considerate un adevăr absolut în vraja măreției unui personaj. Asta da capacitate de transformare.

În acest sens se impune găsirea și divulgarea acelei părți esențiale din tine însuți pe care ceilalți o caută în diferite feluri – în discuții, în cărți, în filme, în experiența de viață, în lumile imaginare, în diverse personaje, în legătura cu dinamica unei realități contradictorii, etc.

Se poate spune că ești „available”, în variatele acorduri cu felul de a privi lumea, atunci când rămâi fidel acelei părți bune din tine însuți care te definește, dar în special când hrănești depozitarul acelei părți din tine pe care ceilalți o caută la ei înșiși. Abia atunci încerci bucuriile cele mai rare. Abia atunci te simți tare și ești fericit.

Source: https://neculaifantanaru.com/gandurile.html